

III

(Előkészítő jogi aktusok)

EURÓPAI GAZDASÁGI ÉS SZOCIÁLIS BIZOTTSÁG

AZ EGSZB 548. PLENÁRIS ÜLÉSE, 2019. 12. 11. — 2019. 12. 12.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye – A Bizottság jelentése az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – 2018. évi jelentés a versenypolitikáról

(COM(2019) 339 final)

(2020/C 97/08)

Előadó: **Gerardo LARGHI**

Felkérés:	Európai Bizottság, 2019.10.15.
Jogalap:	az Európai Unió működéséről szóló szerződés 304. cikke
Illetékes szekció:	„Egységes piac, termelés és fogyasztás” szekció
Elfogadás a szekcióülésen:	2019.11.19.
Elfogadás a plenáris ülésen:	2019.12.11.
Plenáris ülés száma:	548.
A szavazás eredménye:	197/0/1
(mellette/ellene/tartózkodott)	

1. Következtetések és ajánlások

1.1. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság (EGSZB) üdvözli az Európai Bizottság versenypolitikáról szóló 2018. évi jelentését, amely az egységes piac, a gazdasági fejlődés és a szociálpolitikai célok megerősítését célzó megközelítést dolgozott ki.

1.2. Az EGSZB úgy véli, amint arra több dokumentum is rámutatott, hogy a hatékony és az elveket tiszteletben tartó versenypolitika az Európai Unió egyik pillére, és nélkülözhetetlen eszköze a belső piac megvalósításának az Európai Unió működéséről szóló szerződésben foglaltak szerint, a fenntartható fejlődéssel, a szociális piacgazdaság kiépítésével és a szociális pillérben foglalt rendelkezésekkel kapcsolatos célkitűzések értelmében ⁽¹⁾.

1.3. Az EGSZB-nek és az Európai Uniónak állandó párbeszédet kell folytatnia ebben a tárgyban a többi intézménnyel, a civil társadalommal és különösen a fogyasztói szervezetekkel.

⁽¹⁾ Az EUMSZ 7., 9., 11. és 12. cikke.

1.4. Ezért az EGSZB kéri, hogy a támogatás odaítélésére mindig a lehető legnagyobb átláthatóság mellett kerüljön sor a költségek fogyasztókra hárulása tekintetében, és hogy ezeket a költségeket a számlákon egyértelműen tüntessék fel⁽²⁾. Az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság arra irányuló szándékát, hogy beavatkozzon a vertikális és horizontális versenykorlátozásokkal szemben, különösen az elektronikus kereskedelem világában, ahol a versenyellenes magatartás hatásai érezhetőek.

1.5. Különös figyelmet kell fordítani a mesterséges intelligenciára a hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatos gyakorlatok miatt. Az uniós jogszabályokat ki kell igazítani úgy, hogy tiltsák a mesterséges intelligenciával történő fogyasztói profilalkotás alapján való megkülönböztetést.

1.6. A nagy adathalmazok felhasználhatóak a fogyasztók ellen, különösen jóllétük kárára, ugyanis a fogyasztói profilalkotás korlátozza szabad választási lehetőségeiket.

1.7. Az EGSZB amellet foglal állást, hogy a versenyhatóságoknak rendelkezniük kell az ahhoz szükséges szakértelemmel, készségekkel és erőforrásokkal, hogy képesek legyenek specifikus jogszabályokat végrehajtani, és megoldani a fogyasztók számára káros súlyos versenyjogi problémákat.

1.8. Az állami támogatásokkal kapcsolatban az EGSZB üdvözli, hogy az ellenőrzések korszerűsítése lehetővé tette, hogy a hatóságok figyelme a legfontosabb és leginkább releváns ügyekre irányuljon, a *támogatás-átláthatósági modul* elnevezésű informatikai platform segítségével is.

1.9. Az EGSZB kitart amellet, hogy következetességre van szükség a környezetvédelmi és az állami támogatási politikák között. Külön felhívja a figyelmet a környezetvédelemre és az energiára vonatkozó iránymutatások folyamatban lévő felülvizsgálatára.

1.10. Az EGSZB üdvözli, hogy az állami támogatásokról szóló bizottsági iránymutatások célja a szabad verseny garantálása az európai energiapiac technológiai szempontból semleges pályázatok útján, amelyek nélkülözhetetlenek a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos különböző technológiák megjelenéséhez egy olyan rugalmas és versenyképes európai energiapiac számára, amely garantálja az ellátás biztonságát. Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy a rövid távú korrekciós intézkedésekre – amelyek nem teszik lehetővé a növekedést és a konkrét és fenntarthatóbb munkahelyteremtést – épülő megközelítés helyett fogadjanak el átfogó és hosszú távú stratégiát. Ebben a kontextusban hasznos lenne, ha az Európai Bizottság összehasonlító tanulmányt készítené a közelmúltban az Egyesült Államokban, Kínában és Koreában a feldolgozóipar támogatása érdekében elfogadott különböző tervekkel kapcsolatban⁽³⁾.

1.11. Az EU-n kívüli vállalatokkal folytatott verseny kapcsán az EGSZB azt kéri, hogy garantálják ugyanazoknak a szociális és környezeti jogszabályoknak a betartását, biztosítandó a méltányos versenyfeltételeket.

1.12. A szociális szabad piac megvalósítása érdekében az EGSZB kiemeli egy olyan versenypolitika fontosságát, amely egyensúlyba hozza a munkavállalók és a fogyasztók társadalmi és gazdasági céljainak fejlesztését, valamint a versenyképes és hatékony termelési struktúra fenntartását.

1.13. Az EGSZB úgy véli, hogy a szabad mozgáshoz (különösen a személyek, valamint a szolgáltatások, az áruk, a tőke szabad mozgásához) kapcsolódó jogokra vonatkozó belső piaci rendelkezések az uniós jog sarokkövei, és hogy a szociális dömping bármilyen formájának elkerülése érdekében garantálni kell a munkavállalók kiküldetését és a szolgáltatások szabad mozgását.

1.14. Végezetül az EGSZB kénytelen csodálkozásának hangot adni amiatt, hogy a jelentés nem utal arra, hogy a Tanács és a Parlament között az „Új megállapodás a fogyasztók számára” című javaslat nyomán láthatóan megrekedtek a csoportos keresetek témájában folytatott tárgyalások, pedig ez a rendszer nélkülözhetetlen abból a szempontból, hogy kiegészítené a fogyasztók számára a trösztellenes intézkedések megsértése esetén keletkezett károk tényleges megtérítésére vonatkozó rendszert.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/944 irányelve (2019. június 5.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2012/27/EU irányelv módosításáról (HL L 158., 2019.6.14., 125. o.).

⁽³⁾ HL C 197., 2018.6.8., 10. o.

2. A versenypolitikáról szóló 2018. évi jelentés összefoglalása

2.1. A 2018. évi jelentés a digitális gazdaság, a pénzügyi szolgáltatások, az energia és a környezet, a mezőgazdaság és az élelmiszer, a közlekedés és az ipari gyártás témájával foglalkozik, valamint olyan kérdésekkel, mint a monopóliumellenes hatalom decentralizált alkalmazása a tagállamokban és a kiterjedt nemzetközi együttműködés.

2.2. Az Európai Bizottság napi szintű végrehajtási gyakorlata az alábbi elveken alapul: megkülönböztetésmentesség, igazságosság, átláthatóság, kiszámíthatóság, a meghallgatáshoz való jog és a titoktartás védelme. „A fogyasztói jólét védelme” kifejezetten az Európai Bizottság versenyjogi beavatkozásainak egyik célja.

2.3. A digitális kor új kihívások elé állítja a versenyjogot, ilyen például a nagy adathalmazok, az algoritmusok és a mesterséges intelligencia használata.

2.4. Az Európai Bizottság abból a célból, hogy „egyszerűsítse a versenyügyi eljárásokat”, frissített útmutatót tett közzé a vállalkozások számára a versenyellenes eljárások során érintett üzleti titkokról és egyéb bizalmas információkról, valamint iránymutatásokat publikált a bizalmi körök alkalmazásához.

2.5. A monopóliumellenes eljárásokban a vállalkozások által tanúsított együttműködés jutalmazása hatékonyan segítette az Európai Bizottságot abban, hogy megerősítse döntései relevanciáját és hatását, felgyorsítva a vizsgálatokat.

2.6. Az (EU) 2019/1 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽⁴⁾ (ECN+ irányelv) lehetővé teszi a tagállamok versenyhatóságai számára az EU versenyszabályainak hatékonyabb végrehajtását.

2.7. Az állami támogatási politika korszerűsítése megkönnyítette a tagállamok számára a beruházásokat, a gazdasági növekedést és a munkahelyteremtést ösztönző intézkedések végrehajtását. Az állami támogatási intézkedések gyors végrehajtása a tagállamokban jelentős hatással volt a kevésbé torzító állami intézkedések költségeinek csökkentésére.

2.8. Az Európai Bizottság egyezségi eljárása lehetővé tette a kartellek gyorsabb azonosítását, felszabadította a forrásokat más vizsgálatokhoz, és csökkentette a vizsgálatok költségeit. Ráadásul a vállalatok számára is előnyök voltak a gyorsabb döntéshozatal.

2.9. A 2018. évi jelentés kiemeli a 2018-ban (és az előző években) az autóipar kartelljeivel kapcsolatban hozott döntéseket, valamint azt, hogy alapos vizsgálatot indítottak a személygépkocsik kibocsátástisztítási rendszereinek technológiai fejlesztése terén bizonyos autógyártók által folytatott feltételezett összejárás kapcsán.

2.10. Digitális gazdaság

2.10.1. A versenypolitika a működőképes digitális egységes piac létrehozásának szerves része. Ebben az értelemben meg kell akadályozni, hogy a „hálózati óriások” piaci erőiket a verseny gyengítésére és ezáltal a digitális piacokon az innováció gyengítésére használják fel.

2.10.2. A digitális gazdaság egyik legelterjedtebb korlátját az e-kereskedelmi platformok viszonteladói árának fenntartása jelenti. Ebből a célból széles körben alkalmaznak ármeghatározó algoritmusokat.

2.11. A zöld gazdaságban nyújtott állami támogatás az ellátás biztonságának garantálásához szükséges beruházásokat segíti, egyúttal pedig mentesíti a szén-dioxidtól az európai energiarendszert.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1 irányelve (2018. december 11.) a tagállami versenyhatóságok helyzetének a hatékonyabb jogérvényesítés céljából történő megerősítéséről és a belső piac megfelelő működésének biztosításáról (HL L 11., 2019.1.14., 3. o.).

2.12. Energiaipar

2.12.1. A megújuló energiaágazatban 2018-ban nyújtott állami támogatási engedélyek arra készítették a tagállamokat, hogy támogassák a fenntartható energiát, és csökkentsék a villamosenergia-rendszer egészének fogyasztói költségeit.

2.12.2. Az Európai Bizottság szerint az állami támogatási intézkedések hozzájárulnak az ellátás biztonságának biztosításához, ugyanakkor nem jelentenek magasabb árakat a fogyasztók számára, és nem akadályozzák meg a villamos energia kiáramlását az EU határain kívülre.

2.12.3. Az EU-nak növelnie kell a megújuló energiák energiaszerkezeten belüli részarányát a gázellátás diverzifikálása szempontjából, és célzott uniós és nemzeti energetikai jogszabályokra van szükség.

2.13. Verseny az egységes piacon

2.13.1. Az Európai Bizottság megtiltotta az Alstom Siemens által javasolt felvásárlását. Engedélyezte a Bayer és a Monsanto közötti összefonódást az agrár-élelmiszeripari ágazatban, de ezt bizonyos eszközök elidegenítéséhez kötötte. Az acélpiacon jóváhagyták az ILVA Arcelor Mittal általi felvásárlását, bizonyos elidegenítések függvényében. Az Alstom Siemens általi tervezett megvásárlását azért akadályozták meg, mert káros a verseny szempontjából.

2.14. Pénzügyi szektor

2.14.1. Az ágazat általános stabilizálása csökkentette az állami költségvetés beavatkozását az ágazatban nyújtott állami támogatások esetén. Néhány tagállamban azonban még nem számolták fel a nem teljesítő hiteleket.

2.15. Biztosítani kell az egyenlő versenyfeltételeket az adózás területén

2.15.1. A vállalkozások számára egyenlő versenyfeltételeket kell teremtenünk az érdemi verseny érdekében. A tagállamok a kvk-k ellenére nem nyújthatnak a multinacionális vállalatok számára adókedvezményeket.

3. Általános megjegyzések

3.1. A 2018. évi jelentés olyan megközelítést dolgoz ki, amelynek célja az egységes piac, a gazdasági fejlődés és a szociálpolitikai célok megerősítése.

3.2. A digitális gazdaság jelentős – mintegy 500 milliárd eurós – beruházásokat fog igényelni az elkövetkező tíz évben a hálózatfejlesztési célkitűzések eléréséhez. Alapvető, hogy komoly versenypolitikát vezessenek be, különösen a vidéki és a kevésbé városias térségekben.

3.3. A digitális kor új kihívások elé állítja a versenyjog területét, ilyen például a nagy adathalmazok, az algoritmusok és a mesterséges intelligencia használata. Ezért gondoskodni kell arról, hogy a „technológiai óriások” ne használják fel a piaci befolyásukat arra, hogy gyengítsék a velük szembeni versenyt. A versenyhatóságoknak rendelkezniük kell az ahhoz szükséges szakértelemmel, készségekkel és erőforrásokkal, hogy képesek legyenek specifikus jogszabályokat végrehajtani, és megoldani – még mielőtt túl késő lenne – a fogyasztók számára káros súlyos versenyjogi problémákat.

3.4. A végrehajtás során az információgyűjtést szolgáló eszközök és az ágazati vizsgálatok proaktív használatára is támaszkodni kellene.

3.5. El kell kerülni a késlekedést a szabályok alkalmazása terén, és ennek érdekében proaktív módon kell használni a versenypolitikai eszköztárat (például az ideiglenes intézkedéseket) azokban az esetekben, amikor nyilvánvalóan sérül a verseny és kár keletkezik a fogyasztók számára.

3.6. Alapvető, hogy a bizonyítás terhe a digitális piacokon összeolvadó vállalatokra háruljon, hogy bizonyíthassák, hogy megállapodásaik nem torzítják a versenyt.

3.7. Szigorúbban kellene értékelni, hogy a piaci szereplők nem tudják-e megakadályozni a piacra való kilépést és így szűkíteni a fogyasztók választási lehetőségeit, visszafogni az információáramlást, illetve manipulálni a felhasználók magatartását.

3.8. Azért, hogy felhívjuk a figyelmet a bizonyos gyakorlatok által felvetett versenyjogi aggályokra, fontos lenne iránymutatást adni a vállalkozásoknak, és segíteni őket abban, hogy a jogszabályok korlátai között maradván járjanak el.

3.9. A mesterséges intelligencia hatással van az árpolitikára vagy az árak felügyeletére, és tovagyrúzó hatásai nem mentesek a veszélyektől. Az algoritmusok lehetővé teszik az e-kereskedelmi platformok számára, hogy ellenőrzés alatt tartásuk és korlátozásuk egyrészt a kiskereskedők szabadságát az árpolitika alkalmazása terén, másrészt pedig a nagykereskedelmi versenyt (a jövőben nem fenntartható tisztességtelen gyakorlatok révén).

3.10. Ugyanez a jelenség az idegenforgalmi ágazatban is tapasztalható, ahol az idegenforgalmi termékeket értékesítő platformok jellemzően visszaélnék erőfölényükkel. Négy nagy értékesítési hálózat létezik, amelyek óriási befolyást gyakorolnak a szállodákra, a kisméretű gazdasági szereplőkre és a kkv-kra.

3.11. Különös figyelmet kell fordítani a mesterséges intelligenciára a hátrányos megkülönböztetéssel kapcsolatos gyakorlatok miatt. Az uniós jogszabályokat ki kell igazítani úgy, hogy tiltsák a mesterséges intelligenciával történő profilalkotás alapján való megkülönböztetést.

3.12. Az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság döntését, amely szerint egyedül az algoritmusokat alkalmazó vállalkozásokat tekintik felelősnek az ezekből eredő tevékenységek esetében. A nagy adathalmazok felhasználhatóak a fogyasztók ellen, különösen jóllétük kárára, ugyanis a szélsőséges fogyasztói profilalkotás korlátozza választási lehetőségeiket.

3.13. Az EGSZB úgy véli, hogy a nagy adathalmazok versenyre gyakorolt hatása egyre fontosabb, és egyre inkább azzá válik a jövőben. A túlzottan intervenciós irányultságú politika azonban mérsékelheti az innováció ösztönzőit (vagyis a jobb szolgáltatásokat és az alacsonyabb árakat, amelyek a termékek forgalmazásának és a beszerzési platformok innovációinak függvényei lehetnek).

3.14. A nagy adathalmazok által a versenytársakkal szemben biztosított előny lehetőséget adhat a jelentős gazdasági szereplők számára arra, hogy erőfölénybe kerüljenek a piacon. A kizsákmányoló módszerekre például jelentenek a masszív elemzési technikák (adatkereskedelem, online marketing, mintafelismerés, keresletbecslés, ároptimalizálás).

3.15. A digitális egységes piaci stratégia keretében az Európai Bizottság vizsgálata kimutatta, hogy a viszonteladói ár korlátozása messze a legszélesebb körű versenykorlátozás az e-kereskedelmi piacokon. 2018-ban az Európai Bizottság számos olyan határozatot hozott, amelyben bírságot szab ki a vállalkozásokra az online viszonteladói árakra vonatkozó korlátozások miatt, amelyek sértik az EU versenyszabályait.

3.16. Az adózás terén az EGSZB üdvözli az Európai Bizottság által 2018-ban végrehajtott intézkedéseket. Ugyanakkor e tekintetben is fontos a tisztességes verseny biztosítása a különféle országok között. Különösen fokozott éberségre van szükség az „adóügyi határozatok” és az egyes országok és a nagy piaci szereplők közötti megállapodások révén megszerzett tiltott versenyelőnyök, a szabad piacot torzító és a kkv-kat károsító magatartás, valamint az országok közötti tisztességtelen verseny kialakítása témájában.

3.17. Az energiát illetően az EGSZB megjegyzi, hogy néhány országban még nem garantált a hazai számlák teljes és általános átláthatósága. Átláthatóság hiányában a fogyasztók kevésbé tudnak tájékozott döntést hozni, és a nagy piaci szereplők számára kedvező *status quó*t részesítik előnyben.

3.18. Mezőgazdaság és élelmiszer. Ebben az ágazatban fontos az európai eredetmegjelöléssel ellátott agrár-élelmiszeripari termékek védelme. Az oltócsírák és a növényvédő szerek ágazata nélkülözhetetlen a gazdálkodók és a fogyasztók számára, de olyan aggodalmakat is felvet, amelyek túlmutatnak a fogyasztóvédelmen, az élelmiszer-biztonságon, valamint a környezetvédelmi és éghajlati előírások betartásának biztosításán.

3.19. A közlekedés vonatkozásában azt javasoljuk, hogy az Európai Bizottság ellenőrizze, hogy a kerozinadó alóli mentesség indokolatlan támogatást jelent-e a légitársaságok számára a vasúti szállítással szemben, és ha igen, milyen mértékben.

3.20. A piaci szabadság és az összefonódások közötti egyensúly biztosítása érdekében nem elég pusztán a többi nagy globális szereplő általi versenyre hivatkozni, különösen, ha ez a verseny olyan országokból származik, amelyek nem nyitottak a külföldi vállalkozások általi verseny előtt. Ebben a tekintetben azt javasoljuk, hogy a versenyt gyengítő vállalati összefonódások alternatívájaként hajtsanak végre a harmadik piacokra történő belépés korlátainak leküzdésére irányuló intézkedéseket, alkalmazzanak szigorúbb adókedvezményeket a kutatás és a fejlesztés számára, az európai termelők pedig kössenek megállapodásokat az export- és beruházási stratégiák külföldi koordinálása céljából.

3.21. Mindenesetre a fogyasztóvédelmet egyensúlyba kell hozni az innovatív vállalkozások és kkv-k támogatására és előmozdítására irányuló intézkedésekkel (a dinamikus piaci versenyt nem hátráltató eszközökkel), ami a minőségi munkahelyteremtés és a termelési rendszer dinamikus fenntarthatóságának megteremtése felé vezető elsődleges út.

3.22. A munkaerőpiac és a verseny védelme tekintetében az EGSZB úgy véli, hogy a jelenlegi piacon a vállalkozások közötti valódi szabad verseny biztosítása érdekében intézkedéseket kell hozni, akár egy olyan szabályozási keret segítségével, amely figyelembe veszi az alapvető szociális jogok tiszteletben tartását, valamint a munkavállalók és a szolgáltatások szabad mozgását.

3.23. Meg kell akadályozni a „szociális dömping” (a bérek és a munkakörülmények szempontjából fennálló tisztességtelen verseny, amely lefelé tartó spirált eredményez) minden formáját, valamint – a működés és a származás helyétől függetlenül – biztosítani kell a munkavállalókkal való egyenlő bánásmódot és a munkavállalók és a vállalkozások közötti megkülönböztetésmentességet a munkavégzés helyén.

3.24. Végezetül az EGSZB kénytelen csodálkozásának hangot adni amiatt, hogy az elmúlt években közzétett jelentéseivel ellentétben az Európai Bizottság most először sem ebben a jelentésben, sem az azt kísérő SWD(2019)297 final jelű munkadokumentumban semmilyen módon nem utalt arra, hogy nem történt előrelépés a – trösztellenes kártérítési keresetekről szóló 2014/104/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben^(?) nem szereplő – kollektív keresetek terén, amelyek elősegítenék a fogyasztók tényleges kártérítését a trösztellenes intézkedések megsértése miatt, tekintettel különösen az EGSZB által az Európai Bizottság „Új megállapodás a fogyasztói érdekekért” című javaslatáról⁽⁶⁾ elfogadott véleményre⁽⁷⁾ és a Tanácsnak arra a döntésére, hogy a közelmúltban elfogadott irányelvből kihagyja a teljes, a kollektív keresetekről szóló részt⁽⁸⁾, amelyet ugyanakkor az EGSZB szerint nyilvánvaló hiányosságok jellemeztek.

4. Részletes megjegyzések

4.1. A digitalizálás kapcsán az EGSZB egyetért az Európai Bizottság azon döntésével, hogy azt prioritásnak tekinti, és a 2021–2027 közötti versenypolitikai programot a nagy adathalmazokkal, az algoritmusokkal és a mesterséges intelligenciával kapcsolatos kihívásokra összpontosítja. Az EGSZB arra kéri az Európai Bizottságot, hogy kövesse nyomon a „Versenypolitika a digitális korban” című 2019. áprilisi jelentést, különös tekintettel a következőkre:

4.1.1. a verseny és a szabad piac digitális platformok által történő korlátozásainak ellensúlyozására végrehajtandó stratégiák többek között a kereskedelmi és az idegenforgalmi ágazatban;

4.1.2. a személyes adatok valós és teljeskörű ismerete és átadhatósága az egyes platformokról a felhasználó fogyasztó által;

4.1.3. fellépés a piacról történő kizárás bármilyen formájával szemben, amelyet egyes digitális platformok alkalmazhatnak az erőfölényükre potenciálisan veszélyesnek tekintett vállalkozásokkal szemben;

4.1.4. a szabad piac védelme a piaci potenciállal rendelkező induló innovatív vállalkozások megóvásán keresztül, amelyeket gyakran bekebeleznek a digitális ágazat nagyobb, őket veszélyes jövőbeli versenytársaknak tekintő szereplői.

^(?) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/104/EU irányelve (2014. november 26.) a tagállamok és az Európai Unió versenyjogi rendelkezéseinek megsértésén alapuló, nemzeti jog szerinti kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról (HL L 349., 2014.12.5., 1. o.).

⁽⁶⁾ Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelvre a fogyasztók kollektív érdekeinek védelmére irányuló képviselési eljárásokról és a 2009/22/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről, COM(2018) 184 final – 2018/0089 (COD).

⁽⁷⁾ HL C 440., 2018.12.6., 66. o.

⁽⁸⁾ Lásd az alábbi dokumentumot: PE-CONS 83/19 (2019. október 18.).

- 4.2. Az EGSZB úgy véli, hogy azoknak, akik bármilyen szinten közérdekű feladatokat ruháztak a digitális platformokra, rendelkezniük kell az e platformok által használt algoritmusok eléréséhez és ellenőrzéséhez szükséges jogalkotási eszközökkel is.
- 4.3. Az EGSZB azt javasolja, hogy az Európai Bizottság erősítse meg a szabadkereskedelmi megállapodások végrehajtásának ellenőrzésére irányuló intézkedéseit, és védje meg az európai vállalatok globális piacokhoz való hozzáférését.
- 4.4. E tekintetben tényleges kölcsönösséget kell garantálni a világszintű közbeszerzési piacokon.

Kelt Brüsszelben, 2019. december 11-én.

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Luca JAHIER
